

EDITORIAL

«PISSARRA», morena i descansada, ha aparcat el banyador i la motxilla i torna de bell nou a la realitat del món escolar, disposada a prosseguir la seva relació habitual amb tots vosaltres, els qui la rebeu i no la llegiu, els qui la llegiu, malgrat que sigui per damunt i, supòs que també existiu, els qui la llegiu de cap a cap i podeu, per tant, qüestionar-la, usar-la, gaudir-la (?).

Un nou curs acadèmic ha començat i, com sempre, de què parlaríem si no fos així?, amb problemes. Els més greus, que han provocat una aflluència -i concentració- massiva d'afiliats i no afiliats a la Casa, han estat els referents a l'adjudicació de places als interins. Els llistats centralitzats a Madrid s'havien tornat llistats fantasmes, inexistents que mai no arribaven i, per tant, eren més desitjats. En el cas d'EGB gairebé només va quedar una tarda entre el seu coneixement i l'adjudicació. Si a això afegim l'existència de problemes, tals com la desaparició de persones de les llistes, errors de puntuació difícils d'arranjar el darrer moment, el desplaçament forçós fora de les Illes d'alguns interins... us podeu imaginar el caos i els nervis.

Amb aquesta situació, el primer dia escolar va suposar per a molts de directors, fins al darrer moment del començament de les classes, no saber si tindrien la plantilla del centre coberta, concretament en el cas d'Eivissa vint-i-vuit professors encara no s'havien presentat. Per si no n'hi hagués prou, alguns centres, com el Verge de Gràcia i Sa Graduada de Maó i el Joan Capó de Felanitx no podien començar el curs degut als greus problemes d'infraestructura d'aquests edificis. Al col·legi públic S'Alzinar de Capdepera es queixaven que no tenien ni edifici, ni aules, ni material de preescolar després de prou anys de funcionament, per la qual cosa els alumnes ho havien de dur de caseva. Al C.P. Infante D. Felipe de Palma, un centre concebut per a setze unitats, n'hi tenien vint-i-

quatre, més tres de preescolar, dues d'educació especial, una d'integració de gitanos i un departament d'orientació, com s'ho fan? En general, la queixa més freqüent es referia a les *ratios* elevades sobretot als nivells superiors d'EGB o a la negativa d'Inspecció a permetre el desdoblament d'un curs de més de trenta-cinc alumnes si no arribaven al sòtil de quaranta.

I així podríem continuar amb el rosari dels misteris dolorosos: material vell, manca d'espai, ús de sales de vídeo, biblioteques o despatxos com a aules, per no mencionar el tema candent i encara, fins quan haurem d'esperar desesperadament, sense solucionar: la presència de parallamps radioactius als centres escolars.

D'aquesta manera ja us podeu imaginar aquesta casa, tothom anava amb la directa posada acudint aquí i allà, fent gestions, intentant de corregir errors, cercant solucions a tants de problemes...

Malgrat tot, també us podem oferir notícies agradables, que no decaigui! Durant tot el darrer curs escolar, s'han realitzat trobades successives amb altres forces sindicals que han culminat en un **Congrés de Reunificació**, del qual us informam àmpliament en aquest número. Amb això s'ha aconseguit de reforçar el nostre model sindical i, sota les noves sigles de **Confederació d'STEs**, ens presentarem a les properes eleccions sindicals, que estan voltant cantó.

De moment, les sigles ja han fet la seva presentació televisiva en societat, durant el Tour de France, àmpliament pintades sobre l'asfalt en companyia de Perico Delgado i altres famosos.

L'STEI ja ha engegat els motors. Esperam la vostra participació i els vostres vots.